

[Justitsministeren.]

og dommerfuldmægtige kan få den fornødne øvelse i at beklæde retten. Grundloven går jeg ud fra at også hr. Gudme vil bøje sig for i ærbødighed, sådan som vi altså gør det i justitsministeriet.

Jeg kan slutte mig til hr. Thestrups bemærkning om, at større byområder bør udgøre ét retsområde. Derved kommer jeg faktisk lidt i modsætning til hr. Gudme, som spøgefuldt sagde, at man skulle da ikke lave en egentlig kollegial ret i Randers, fordi det var nødvendigt med 4 dommere, og så have en femte til at holde øje med de fire. Vi kan udmærket godt se på nødvendigheden af og behovet for at have så mange kollegiale retter, som forslaget går ud på, men vi kan vel ikke komme uden om, at det nødvendigvis må være sådan, at en enkelt dommer fordele arbejdet mellem de andre, når vi ikke længere kan dele retskredsen geografisk mellem dommerne eller kan dele op efter sagsart. Det sidste er jo tilfældet, hvor vi har 3 dommere; bl. a. i Ålborg, som hr. Gudme jo kender særdeles godt.

Men det er alt sammen noget, som vi må se på i udvalget. Jeg har allerede nu peget på to områder, hvor det kan synes vanskeligt at opnå overensstemmelse imellem i hvert fald hr. Thestrups og hr. Gudmes synspunkter.

Jeg er også enig med hr. Thestrup i, at det, når det drejer sig om politiets arbejde — og det skal jo ses i forbindelse med den nye politikredsinddeling — er meget væsentligt, om man kan forøge muligheden for opklaring. Jeg tror ligesom hr. Thestrup, at opklaringsrisikoen er af den allerstørste præventive virkning over for kriminalitet. Hr. Thestrup spurgte i den forbindelse, hvorfor vi har så mange bankrøverier. Jeg har indtrykket af, at det er blevet lidt af en modesag; men jeg vil dog gøre opmærksom på, at så vidt jeg er orienteret, er der en meget høj opklaringsprocent netop af bankrøverier. Det er jo kun glædeligt. For øvrigt vil jeg tro, at det netop er en af de opgaver, som det kriminalpræventive råd, som hr. Thestrup skal have æren for at have foreslået nedsat, går i gang med.

Dreng- og ungdomsbanderne blev nævnt af hr. Thestrup. Jeg er enig med ham i, at det er en forbigående plage, som vi må prøve på at imødegå. Måden, hvorpå det kan ske,

er til drøftelse i justitsministeriet på grundlag af henvendelser, vi har fået.

Jeg er også enig med hr. Thestrup i, at patruljering til fods er vigtig. Hr. Thestrup drog deraf den slutning, at vi måtte have større politistyrker, og det er jeg enig i, men vi har jo netop nu fået større tilgang. Det er lykkedes at få tilslutning til, at vi skal have en årlig tilgang på 414 mand. Og patruljeringen, altså muligheden for at se politifolk, helst uniformerede politifolk, til fods, skulle kunne blive større ved gennemførelsen af denne strukturændring, fordi vi etablerer en større patruljeringsvirksomhed. Man kan f. eks. tænke sig, at der i en by, hvor der ikke er døgnvagt af politiet, pludselig kommer en patrulje, der stiller vognen og går en tur gennem gaderne, naturligvis på uregelmæssige tider både med hensyn til døgn og ugedagene. Alene det, at man aldrig ved, hvornår man kan risikere at møde en uniformeret politipatrulje, vil virke præventivt efter min opfattelse. Det tror jeg vi kan nå ved at gennemføre forslaget.

Endelig nævnte hr. Thestrup spørgsmålet om, hvordan avancementsmulighederne vil blive for politiassessorer og politifuldmægtige. Det er umiddelbart indlysende, at i det øjeblik antallet af politimesterstillinger reduceres fra 72 til 48, vil chancerne blive færre. Jeg håber, det vil lykkes at finde betrodte stillinger i de større politikredse, som kan virke tilfredsstillende for de politiassessorer og politifuldmægtige, som er kvalificeret, og som ellers ville være kvalificeret til politimesterembedet. Men man kan nu engang ikke både blæse og have mel i munden; vi kan ikke både nedlægge politimesterembeder og fremme avancementsmulighederne.

Jeg vil gerne medvirke til, at der skabes bedre avancementsmuligheder for politiassessorer og politifuldmægtige. Vi har måske gjort en lille begyndelse derved, at vi netop i dag i statsrådet har behandlet et forslag, som aflaster statsadvokaterne for nogle af deres sager, idet nogle statsadvokatsager gøres til politisager i den forstand, at anklagemyndigheden overlades til politimestrene, uden at man skal have denne korrespondance frem og tilbage mellem politimesteren og statsadvokaten. Lovforslag herom vil blive fremsat i den allernærmeste fremtid. Det vil jo skabe et behov for kvalificerede jurister hos politimestrene. Samtidig sker